

... و این نشانه آن است که هر جا رسوم و قواعد دستورالی
چون دستور مملکت، سخراجایز و جادوگی عهد « دلمن »
و « من همیز » حاکم باشد، هتر خله « پیشود ... »

مُحَمَّدَ دَرَ دَوْرَاتِ كَلْمَةٌ شَهِيدٌ وَّ مَعْنَىٰ

چنین پنطه میرسد که علت از مبن رفتن تمدن شکارچیان حیوانات شمال تغییر آب و هوای بوده است. پنایر علی که هنوز هم زیادروشن بیست در آن زمان با راهیان سیل آسائی شروع پیازیدن کرد و گرمای مرطوبی بادم خنه کشند خود همه جا را فرا گرفتند. گوزنهاشی شمالی که آب و هوای کنونی شمال اروپا هم برای آنها کرم است از آن مناطق مهاجرت کردند و دوره ها و غارهای که انسان بیشین در آن میزست کم کما زیستهای خال شده اند زیستهای وسیع رفته رفته از مردانها پوشیده گردیده است. آوجه دوشن است از سکنه قسم اعظم اروپای غربی بیمارگاه شده و این کاهش جمعت نهانها بسب تغییر آب و هوای عدم رسیدگانی بوده است بلکه علت ایسی آن مهاجرت های فراوان بود که مسیرت من گرفت. پیدیان سان تمدن شکارچیان گوزنهاشی شمال از مبن رفت و تمدنی جانشین آن گردید که دارای مظاهری بسیار خشن و مغقر بود. برای اینکه آثار هنری که در خود کنایم باشد از این دوران بعد از تمدن شکارچیان شمالی بدست آید لازم بود هزار سال دیگر انتظار کشید. از نخست آثاری که از دوران بعد بدست آمده است محل سکوت و اثاثه خانه است که پطرزی ابتدائی از سنگ سلک Silex ساخته و پرداخته شده است و آوجه پیشتر در نظر جلوه میکند گوزنهاشی کلی است که خلوط دنداندار اطراف آرا زینت میدهد و این خود پیشرفت قابل ملاحظه ای در صنعت بوده است زیرا هنرمند بهد شکارچیان گوزنهاشی شمال کوزه را نمی شناخت. بین ۴ الی ۳ هزار سال پیش از میلاد مسیح در کناره های دریاچه ها (مخصوصاً در فرانسه و سویس) نخست آثار مسکن و خانه که از لی و جکن و ایجاتا چوب ساخته شده بدست آمده که لای و لجن اطراف دریاچه ها پست رم و معلمی های حفظ آثار این دوران بوده است. در کنار گوزنهاشی کلی بر های سنگی

دلمن

باداژه‌های بسیار متباش سلاح‌های دریکر، ایزارکار و جز آن یافته گردیده است اما هنر این زمان دارای نوونه واحدی نیست، در این زمان بوده که انسان مخصوصاً انسان شمال، مقابر خود را باستک‌های حجیم و بی‌قواره و صورت عظیم برای میشوده است که آنرا «دلمن» Dolmen مینامند و در کنار آن ستونهای ساخته و پیرداخته دست انسان وجود دارد که بدان «من‌هیر» Menhir گفته شده است. آنچه تا این زمان پیدا میشود از سنگ تراشیده است و هیچ اثری از فلز درین نیست.

اکنون بمرحله ای از تاریخ پیش‌هیر سیم که دو کشف بزرگ که از لحاظ اهمیت هم طریزند آنرا مشخص و ممتاز می‌گرداند و آن عبارت از باقیت راموسه اهلی کردن حیوانات و رموز کشاورزی و کشت غلات بوده است. آثار این دوره بسانان میدعده‌که انسان دوره‌ای که در کنار راه‌ها خانه می‌ساخت همان انسان هیر است که «دلمن»‌ها را بنا می‌کرده است. اینجا ما مجال نداریم بگوییم چگونه انسان حیوانات را اهلی کرده و یا چگونه پدر افشاری نمود و بعد چگونه پشم بدست آورد و رسندگی کرد. فقط کافیست بدایم که انسان قبیل از اینکه معموق بی‌اقن فلز گردد باین رموز عظیم زندگانی پی برده و از آن استفاده کرده است.

ساختن «دلمن»‌ها و پیراگرشتی «من‌هیر» و انسان پس از شناختن فلز باز ادامه میدارد از هستنی فلزهای که انسان شناخته ملاطفه و می‌بوده است و پس از چندی قلع را بیز استخراج کرد و توالت که پاکوب این فلزات از قلع و من آلیازی بدت آورد. همین آلیاز برای انسان خود یک فلز جدید بود (این ساختن کیمیا کری انسان و علم شیمی است) و او آن را غنی‌نمایی و همین امر باعث شد که بعد مهد فلزات خیلی سرع پیشرفت نماید.

اکنون عن آنچه را که از آنار پیشینیان در دوره سنگ دیدیم از فلز باز هم بایم و مخصوصاً شیوه‌های این دوره می‌ساز جل نظر می‌کنند و آنچه که چشمها را خیر می‌نماید یافتن مقدار زیادی آلات و ابزار و آبرازی استکه هیچ مورد استعمال عقلانی برای آن نمیتوان تصور نمود و بنای اجر جز تربیبات و اوازم آرامیشی چیز دیگر نمی‌باید بوده باشد. در ساختن این اشیاء ظرف فن و مهارتی بسیار دقیق بکار رفته که حاکم از عرق صنعتی فلزی و ادراک انسان آن بهد بریز کاری است.

بودن از هنری واقعی در این دوره می‌ساز باعث تعجب و شگفتی بستانشنان شده است. از این‌جهد چندمن هیر که انسان این دوره باذلت و بی‌چارگی تمام معنی گردد است بر آن نقش خود را بشناسیم که درگیری یافته شده است و تعجب تر آن است که از دوره سنگ هیچ شکل حیوانی بسته نیامده است ولی در مقابل تریبات خطوط طولی در این زمان می‌ساز تمول یافته و ستونهای از گل یافته یافته شده که خطوط بسیار ریز و متوازی به آن متفوچ است و شناهای از دفت و وزحمت هست مندان آن دوره می‌باشد. بر تمام این ستونها که از شمال ترین نقاط اروپا گرفته تا جنوبی ترین مرزهای آن سرزمین پر از کنده است اثری ارزشمند کان انسان و حیوان متفوچ است.